

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 416/2021-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **AgroMed, s. r. o.**, Zvolenská cesta 14, Banská Bystrica, IČO 36 620 165, zastúpenej advokátskou kanceláriou Lion Law Partners s. r. o., Komenského 14A, Banská Bystrica, IČO 36 862 461, za ktorú koná advokát a konateľ JUDr. Peter Kočička, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 18/2020-270 z 15. júna 2020 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 3. augusta 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Cob 18/2020-270 z 15. júna 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalovanou stranou konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 22 Cb 182/2016, v ktorom sa žalobca [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „žalobca“), domáha zaplataenia sumy 5 000 eur s príslušenstvom z titulu nezaplataenia faktúry za dodanie stavebného materiálu.

3. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č. k. 22 Cb 182/2016-208 zo 6. novembra 2019 (ďalej len „rozsudok pre zmeškanie“), ktorým konanie v časti sumy 2 500 eur zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže boli splnené všetky zákonné predpoklady pre rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu na pojednávaní a v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby.

4. Okresnému súdu bol 2. decembra 2019 doručený návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie s odôvodnením, že právnomu zástupcovi žalobcu zomrela 3. novembra stará matka a v deň pojednávania sa uskutočnil jej pohreb a žalobcovi sa v deň pojednávania pokazilo motorové vozidlo, preto zmeškal pojednávanie. Okresný súd uznesením č. k. 22 Cb 182/2016-229 zo 4. decembra 2019 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) návrh žalobcu zamietol s odôvodnením, že nepreukázal, že pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu.

5. Proti uzneseniu okresného súdu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým uznesením z 15. júna 2020, ktorým uznesenie okresného súdu zo 4. decembra 2019 zmenil, a to tak, že rozsudok pre zmeškanie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že krajský súd žalobcom uvádzaný dôvod jeho neprítomnosti na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, považoval za ospravedlniteľný dôvod v zmysle § 281 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov.

6. Porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti vidí v rozhodnutí krajského súdu, ktorý žalobcom uvádzaný dôvod, pre ktorý zmeškal pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, považoval za ospravedlniteľný. V súvislosti s uvedeným sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza, že *„žalobca žiadny ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie pojednávania dňa 06.11.2019 nepreukázal a odvolací súd pochybil, keď nesprávnym, ústavne nonkonformným spôsobom interpretoval § 281 ods. 1 CSP, nijako sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľa a v posúdení tejto otázky sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe.“*

7. Dňa 31. augusta 2021 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým oznamuje, že berie svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 Obdo 72/2020 z 28. júla 2021 ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie krajského súdu z 15. júna 2020, ktorého zrušenia sa sťažovateľka domáhala, zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

II.

Posúdenie vecí ústavným súdom

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 127 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

10. V posudzovanom prípade vzhľadom na to, že sťažovateľka vzala svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, ústavný súd rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2021

Libor Duľa
predseda senátu